

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 234.

Elleve Session.

68de Møde.

Tirsdagen den 20de Marts Kl. 1.

(Forsfat.)

L. C. Larsen (forts.): Den ærede Ordfører indbrømmede, hvad der ikke fremgaaer af Forslaget, saaledes som det foreligger fra Fleertallet, at, naar en Obligation udtrykkeligt nævner i hvilken Brandforsikkring Pantet skal forsikkes, er det ikke den Vedkommende tilladt at træde ud af denne Forening uden Panthaverens Samtykke; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at et ligesaa stærkt Baaand kan paahvile den Forsikrede, uden at det udtrykkeligt er omtalt i Obligationen. Naar der nemlig er betinget Pant i Brandforsikkringssummen for en Eiendom, der er indtegnet i Landbygningernes Brandforsikkring, ved Panthaveren, at han efter Anordningen af 29de Februar 1792 er sikker paa, at Pantet forbliver i denne Forsikkring, indtil han giver sit Samtykke til, at Pantet maa gaae ud deraf. Der behøves saaledes ikke under de nærværende Forhold nogen Clausul i Obligationen i denne Henseende, og Tilfældet maa derfor behandles eens, enten der udtrykkeligt findes en saadan i Obligationen, eller det stillende er blevet betragtet som Noget, der fulgte af den nuværende Lovgivning. Det er vel saa, at det kun skulde være de Forsikrede tilladt at træde ind i en anden af Regjeringen autoriseret Brandforsikkringsforening, men, naagtet flere saadanne Foreninger kunne være autoriserede, vil der dog kunne være Forsjæl paa den Tillid, de nyde, og det kan dog ikke forlanges, at Panthaveren,

der har været tilfreds med den almindelige Brandforsikkring, skulde være lige saa tilfreds med en anden Brandforsikkring, fordi den har vundet Regjeringens Bifald.

Mit næste Forslag gaaer ud paa en Forandring i det Forslag af Fleertallet, at en Interessent skal kunne udelukkes af Foreningen paa Grund af resterende Contingent, naar Panthaveren er opfordret til at betale det. Dette anseer jeg for at være skadeligt og unødvendigt. Jeg antager, at det er skadeligt, at en Panthaver ikke er sikker paa, at hans Pant under alle Omstændigheder vil være brandforsikret; han vil kun lidet være tjent med at faae en Opfordring til at betale et Contingent for den Forsikrede, som det maaskee aldeles ikke convenerer ham at betale, og maaskee er hans Prioritetsfordring besuden saaledes stillet, at han ikke igjen kan komme til de Udlegg, som han i den Anledning maa gjøre for sin Debitor. Dertil kommer, at det ogsaa for Eieren selv vil være behageligt, at hans Bygning ikke kan udslættes af Brandforsikringen paa Grund af Contingentsrestance; thi han kan tænkes at være i saadan uøiblikkelig Forlegenhed, at han ikke kan skaffe Beløbet, og hvor han vil være bedre tjent med, at andre Forholdsregler bringes til Anvendelse imod ham, end at han udelukkes af Brandforsikringen. Jeg anseer det for unødvendigt, at have en saadan Bestemmelse, naar man indbrømmer Brandforsikringen baade Panteret og Udpantningsret; thi den har derved Midler ihænde til at komme til sin Præmie, uden at behøve at udelukke den Brandforsikrede; thi det vilde